

DRIE GEDICHTEN

HUUB VAN ESCH

De impuls om te liegen is groot en fysiek gearticuleerd.

Een illegale gebedsdienst.

*Een gespreksbrevier met minimale haperingen in de vingers.
(Bid-den en dat soort dingen)*

*Het reciteren van een behoorlijk **rigide** rozenkrans.*

*Ontdaan **en onttoverd als zodanig.***

*Te ontzien
schijnt
zij*

*een onderdeel te zijn van een opmerkelijke en allerminst onverdienstelijke
visionaire **ziekte.***

** Dit is alles illusie.*

Zienderogen een doctrine.

*Het objectieve ge
drocht dat ik lieg.*

Bombastieke paranoïde basiliek.

*let wel:

de soort:

SCHIZOFR E-NIE

ook wel: de zielkunde

ik lieg met plezier en gemak een (soort) liefde voor het zwakke elektrische veld aan de bedrieglijk lege hemel van de taal die als een (soort) analytische paniek is trillend in het wroegende fysiek als een tragedie van hallucinante hypocrisie die ik niet verdraag.

en dat is mijn ziekte. ik wil laten zien wie ik ben door te tonen wie ik niet ben. wakker maar instabiel. want ook ik lieg een vorm. echter niemand raakt ooit verlost door de taal. en de ziekte..?

de ziekte is een intimiteit die beklift als een zonderlinge psychia- trische herinnering in het depressieve intellect. nietsdoende.

Het dichtstbijzijnde nochtans ver verwijderd door de valsheid
in geschrifte

waarin verschuilend een dichter in lichamelijk bezeerde (schrijven en schrappen) en zijwaarts geregistreerde brieven

waarvan gruwelt de gedachte — luchten zullen branden op verlangen en stervensangst.

Forse nukken en kunsten lukraak uit de losse koker (er ging mij toch een beerput open) hoofd en hart verklotend met minzaam empathische vergissingen.

Dit vreesvolle en vooreerst verworpen woord van vleesgeworden sporen uit zonde en strijd.

Op voorspraak van de droom.

Pure laster natuurlijk.

Maar bijzonder autonoom.